



Maják

Spravodaj Cirkvi Adventistov s. d. v Rožňave a Revúcej

Číslo 1/2021 – 1. štvrtrok, ročník V., vychádza štvrtročne

Cítite sa slobodní v demokratickej spoločnosti? Ja nie. Čakám podobne ako v socializme, že príde ten vytúžený čas slobody. Čas, keď sa školy otvoria. Čas, keď ma nebudú kontrolovať pri vstupe do nemocnice. Čas, keď sa otvorí všetky obchody. Čas, keď odhodíme rúška. Čas, kedy sa nebudem musieť preukazovať negatívnym testom, aby som sa mohol slobodne pohybovať. Čas, kedy sa budeme opäť stretávať v skupinách a v zhromaždeniach.



Foto: Jozef Kopilec

Môže sa stať aj to, že ten vytúžený čas nepríde a my si budeme musieť zvyknúť na obmedzenia, zákazy a vynútené spôsoby slobody. No nedajme sa zmalomyseľniť, vystrašiť, uzatvoriť do klietky a dať si zobrať dôvody na radosť, i keď to nebude také, aké by sme chceli.

Aj keď čelíme zákazom a obmedzeniam, stále máme veľa dôvodov na radosť a vďačnosť. Oveľa viac času ako predtým som na prechádzkach a v prírode s manželkou a rodinou. Teším sa z ľudí, ktorí nepodľahli skepse, ani strachu z toho, čo sa deje v spoločnosti

a vidím, ako sa tešia na prírodných klziskách, bežkárskych tratiach, na turistike v prírode. Teším sa z detí, ktoré si užívajú radosť na snehu. Teším sa z vtáčikov, ktoré prichádzajú do našej záhrady, aby si pomaškrtili na semenkách v kýmle. Radujem sa z online stretnutí a telefonického spojenia s vami - bratia a sestry. Som potešený, keď počujem, že zvládnete situáciu, v ktorej sa nachádzate. Som povzbudený vašimi modlitbami.

Bojujeme spolu s Pánom Ježišom a preto sa nemusíme báť toho, čo príde. On je našou radosťou, našim pokojom, našou nádejou v každej dobe a v každej situácii. V jednej sionskej piesni spievame: „S Ježišom život má zmysel a cieľ.“ Áno, náš život má zmysel a cieľ. Kráčame po úzkej ceste domov. Pomáhajme si, povzbudzujme sa a modlime sa jeden za druhého. Ľudia okolo nás potrebujú našu lásku, naše pochopenie, povzbudenie, slová nádeje, potrebujú vidieť, že chodíme s Ježišom.

„Bdejte, stojte pevne vo viere, vzmužte sa a buďte silní! Všetko nech sa medzi vami deje v láske! Milosť Pána Ježiša nech je s vami. Moja láska nech je s vami všetkými v Kristovi Ježišovi!“ (1Kor 16,13.14.23.24)

Pastor Jozef



Milé sestry, bratia a priatelia v Kristu,
prajeme Vám v Novom roku 2021 hojnosť Ducha Svätého,
aby Vás viedol v týchto časoch a tak spoločne ako údy
Kristovho tela sme prinášali ovocie Ducha a boli pripravení
na Jeho slávny druhý príchod.

Spracoval: M. Slavkovský

Chválospev vďaky

Sme hriešne, ale milované Božie deti.

Sme tu, lebo je to Božia vôľa.
Najväčší dôvod pre existenciu,
každého človeka sa láska volá.

Poznáš, Pane, celé naše vnútro.
Poznáš, Pane, náš najkrajší sen:
že aj (ja) my so spasenými
tebe navždy spievať smieme!

Len v Pánovi Ježišovi
sa cesta do neba vinie.
Z celého srdca za jeho obeť
chceme Ti ďakovať, Hospodine.

Spracovala: Emka Görgeiová

„Radostný duch
je výborným liekom...“



Prievozký pán farár bol
hrdým majiteľom Trabanta.
Keď sa ho raz niekto pýtal,
aké má auto, pán farár
odpovedal: „Mám auto
značky Martin Luther - tu
stojím, inak nemôžem.“



Čo je nové v zbore Revúca

Čas v Revúcej

Život v našom malom mestečku je tak, ako v mnohých mestách, poznačený témou „COVID-19“. Stretávame sa s ľuďmi, ktorí neskrývajú svoj strach z toho, čo sa deje. Ľudia začínajú byť viac otvorení a vnímaví na Boží dotyk. Niektorí zase neustále zatvrdzujú svoje srdcia pred pôsobením Božieho Ducha. My sme tu preto, aby sme im dali nádej. Náš zbor v Revúcej bol síce pár mesiacov otvorený a plný života... no dnes je zatvorený, ale nie sú zatvorené naše srdcia a ústa, ktoré môžu hovoriť o jedinečnej sile nášho Pána, ktorý má všetko pod kontrolou. Každú sobotu sa naši členovia i priatelia stretávali po skupinách v rodinných kruhoch, aby otvárali Písmo a boli upevňovaní Božou mocou a silou, ktorá nám dáva silu kráčať ďalej.

Oveľa viac si uvedomujeme, že Pán je ten, ktorý nám pomáha ráno vstať a opäť bojovať s tým, čo je okolo nás. Nech je Pán i vašou silou a oporou v ďalších dňoch. Nech s Ježišom nájdete silu pokračovať i tento deň.

Deti v tomto období

Deti vnímajú svet a problémy okolo nás úplne inak ako my dospelí. Sobotné škôlky sa zmenili na „sobotienky doma“. Kým dospelí otvárajú svoje Biblie, aby načerpali silu, my s deťmi otvárame biblické príbehy prostredníctvom DVD, CD alebo príspevkov na youtube, aby sme im priblížili Božiu silu a moc. Tvorivé aktivity, hry, hádanky sú súčasťou týchto stretnutí.



Deti sa stávajú tvorcami - lepia, skladajú, hádajú, ale tvoria aj samé, natáčajú cez mobil rôzne biblické príbehy pomocou hračiek, postavičiek a takto zahraný príbeh posielajú svojim kamarátom.

Je to iný čas – iná sobota, ale predsa vzácna. Najradšej majú deti popoludňajšiu časť, kedy spoločne vyrážame do prírody. Trávime v nej viac času ako po iné soboty. Viac prechádzok, viac rozhovorov, ktoré naše rodiny utužujú. Dokonca v rámci aktivít sme zažili aj sobotnú nočnú prechádzku.



Učíme naše deti, že nie vždy to ide v živote podľa našich plánov a predstáv, ale Pán vie z každého problému nájsť východisko a požehnanie pre náš život. Pán dokáže naše problémy vyriešiť a dať

nám silu vidieť veci v lepšom svetle. Odovzdajte svoj život Ježišovi a On nájde riešenie pre plán vo vašom živote.

E. Huťanová

Svadba v zbere

Aj uprostred zákazov a obmedzení sme mohli v Revúcej prežívať v nedeľu 13. 12. 2020 radostnú udalosť. Svoj vzťah lásky, oddanosti a vernosti jeden druhému potvrdili v manželskom sľube Jozef Kubej a Magdaléna Simanová.



Na spoločnej ceste manželského života im prajeme Božie vedenie, nech ich vzájomná láska, úcta a ochota sebaobětovania vydrží počas všetkých dní a rokov ich manželského života.

J. Kopilec

Malý postreh z našej skupinky

Nádherná a slnkom prežiarená zasněžená krajina naplňa moje oči slzou úžasu nad Stvoriteľovou mocou. Ale v duši mám úzkosť... „Ako dlho ešte?“ Chýba mi spoločný spev, kázanie, modlitby, štúdium Božieho slova v triede sobotnej školy. „Ach, ako veľmi by som chcela vidieť bratov a sestry, ako veľmi by som chcela.“

A potom zaznel ten tichý hlas: „A čo ti chýba? Veď máš všetko, čo potrebuješ. Som pri tebe každý deň, keď sa sama modlíš. Som pri tebe každý deň, keď si sama spievaš, keď otváraš a čítaš Bibliu.

Duchom Svätým ťa naplňam. Čo viac ti chýba? Som s tebou každý okamih tvojho života. Nepočuješ môj hlas?“

Akokoľvek sa bránime myšlienke tradície sobotného zhromaždenia, naše sobotné zhromaždenia sú tradíciou. Aj keď musím dodať, že skvelou. Táto pandemická situácia nám však otvára oči, aby sme si uvedomili, čomu veríme. Všetličo nám chýba, všetličo nemôžeme, všetličo máme zakázané. Čo však môžeme, je pokračovať vo vzťahu poznávania Pána Ježiša. Ale možno práve toto je kameňom úrazu – byť s Ježišom osamote. Takéto chvíle by mali byť pre nás najvzácnejšie, najúžasnejšie a mali by nám prinášať pokoj. Ale možno to tak nie je. Chýbajú nám sobotné zhromaždenia. Ak však nedokážeme byť s Pánom osamote, obávam sa, že máme nesprávny dôvod návratu do zborových lavíc. Využime tento čas, keď toho toľko nemôžeme, aby sme „prekutrali“ naše vnútro a zistili, čomu veríme.



Pretože, len keď otváraš Božie slovo osamote, Pán prehovára do tvojho každodenného životného príbehu. Dáva sa ti poznať jedinečným spôsobom, ktorému rozumieš len TY. Ak o to stojíš, chceš ho poznať viac, využi túto jedinečnú príležitosť.

„... ved' ste znovuzrodení nie z porušiteľného, ale z neporušiteľného semena: živým a večným Božím slovom, lebo všetci ľudia sú ako tráva a celá ich sláva ako kvet trávy. Tráva uschne, kvet opadne, ale Pánovo slovo ostáva naveky. To je to slovo, ktoré sa vám zvestovalo.“ 1Pt 1, 23-25

A. Joachímová

Dobrovoľníci v DSS Košice

Nedávno mi zavolať náš riaditeľ ADRY – Stano Bielik, že vznikla potreba ísť do Domova sociálnych služieb (Domova dôchodcov) v Košiciach ako dobrovoľník



od 28. 1. do 7. 2. 2021. Z počiatku som aj trochu váhal, pretože som s tým nemal skoro žiadnu skúsenosť a tiež som vedel, že budem v covidovom prostredí. Ale po počiatčom zaváhaní som súhlasil a tak sme sa tam

stretli traja dobrovoľníci: Andrej Gritta, Milan Šurman a ja – Fero Tóth. Zvyčajne sa začínalo ráno okolo pol piatej až piatej a pracovalo sa celý deň do deviatej až desiatej večer, alebo niekedy na striedačku aj v noci. Väčšina z nás s tým doposiaľ nemala takmer žiadne skúsenosti, preto prvé dva dni sme sa trochu „roz-kukávali“. Robili sme to, čo bolo treba - hygieny, toalety, umývanie, prebaľovanie, kŕmenie...

Bola tam s nami jedna ošetrovatelka, ktorá mala na starosti asi 24 pacientov, z toho približne 70% ležiacich, s rôznymi ťažšími diagnózami. Postarať sa o chorých bolo niekedy dosť náročné a všetko bolo na pleciach tej jednej ošetrovatelky, i keď sme sa snažili pomôcť, ako sme vedeli. Nebolo to jednoduché, ale táto skúsenosť bola užitočná a bytostne nás niekam posunula.

Jeden deň tam prišli dvaja lekári brať krv a zisťovať protilátky. Keď nás tam videli, pýtali sa nás, prečo to robíme, chceli vysvetlenie, čo je to ADRA a tak som im odpovedal, že jednou vetou je to ťažko opísať. Povedal som, že každý má nejaké videnie sveta, jeden napravo, druhý naľavo, jeden príliš hore, druhý zase dole, niekto sa pozerá až za horizont. Snažil som sa im povedať, že aj keď sa pozerám na veci v akýchkoľvek širokých súvislostiach, stále je môj pohľad tak trochu skreslený. V dejinách tu bol však niekto, kto sa nám snaží popraviť ten náš pohľad, či videnie sveta. Tí, čo sa pozerajú príliš doprava alebo hore, nech občas pozrú aj doľava a opačne. Ale my, aby sme si nemuseli meniť pohľad na svet, sme ho radšej ukrižovali. A kvôli Nemu sme tu. Povedal som im tiež, že pobyt v takomto zariadení ako dobrovoľníkovi mi pomáha vidieť veci lepšie, v širších súvislostiach. Som vďačný, že som tam mohol byť a skúsiť to. Zo všetkého ma však najviac dojala správa, ktorú sme dostali po skončení práce od ošetrovatelky. Písala, že je vďačná, že sme tam boli práve my, lebo jej pohľad na život sa tiež zmenil.

F. Tóth

Čo sme prežili v zbere Rožňava

Sobota v zbere

Po prvej vlne koronavírusu prišlo krátke obdobie, kedy sa situácia aspoň na chvíľu zdala byť lepšia. Dokonca opatrenia umožňovali stretávanie sa v zboroch. Po dlhšom čase sme sa teda stretli 28. 11. 2020 v modlitebni a prežili sme radostné chvíle z osobného stretnutia pri spoločnom chválení a ďakovaní nášmu Nebeskému Otcovi. Bolo to ako jemný osviežujúci závan čerstvého vzduchu po dlhom pobyte vnútri.



Božím slovom nám slúžil brat Kopilec, ktorý upriamil našu pozornosť na verše listu Rimanom 12, 9-14. Pre kresťanov majú byť charakteristické dobré vzťahy medzi sebou, trpezlivosť, vytrvalosť v modlitbe, nesebecká služba, pohostinnosť a tiež je dôležitý správny vzťah kresťanov k svetu. Prídŕžajme sa dobrého, naša láska nech je nepokrytecká. V súvislosti s tým, sme sa zamýšľali nad tým, aká je to nepokrytecká láska a že sa máme pokrytectvu vyvarovať. Napríklad v evanjeliu podľa Matúša je 7x „beda“ pokrytcom.

V túto krásnu sobotu sme si mohli pripomenúť aj okrúhle narodeniny sestry

Gabiky Rusznákovej, ktorá sa z Božej milosti dožila krásnych 80 rokov. Aj touto cestou jej prajeme veľa Božieho požehnania, nech ju Pán vedie, chráni a dáva silu bojovať dobrý boj viery.



Skupinka online

Naša skupinka sa koncom roka opäť presunula do online priestoru, pripájali sme sa v stredu večer. V novembri 2020 sme si spoločne prešli modlitebným týždňom, kedy sme naše stretnutia zintenzívnili. Prežili sme príjemné chvíle pri čítaní inšpiratívnych prednášok. Spoločne sme ďa-

kovali Pánu Bohu za každodenné požehnania a modlili sme sa za potreby bratov a sestier. Ďakujeme Pánovi aj za tieto možnosti, že sa môžeme aspoň takto vidieť i počuť a navzájom sa povzbudzovať Božím slovom.



M. Slavkovský

Prečo sa mi stala nehoda na bicykli

(Z archívu - Skúsenosť kolportéra J. Londu z roku 1926)

Je dobré si pripomínať skúsenosti s Pánom, ako nás viedol a ochraňoval v našom živote. Jednu takúto zaujímavú skúsenosť mal aj brat Jozef Londa, ktorý skôr ako prišiel do Markušky, kde sa neskôr aj oženil a usadil, slúžil ako kolportér v Čechách. Uverejňujeme článok z časopisu Stráž Sionská z 5. marca 1926 (č. 2., ročník 5.), je to aj autentický záznam z doby skoro pred 100 rokmi.

Skôr než som sa vydal na túto prácu na "vinici Pánovej", vždy ma zaujímali skúsenosti kolportérov zo Stráže Sionskej. Prosil som „Pána žatvy“, či by bola jeho vôľa a dal mi tiež príležitosť, aby som sa zúčastnil týchto skúseností. Zdalo sa mi však, že snád' by



to ani nebolo možné, v rodinných útrapách, ktoré som zažil pre Pravdu Božiu, o čom sa však ďalej nechcem rozpisovať.

Ale nič nie je nemožné, iba chcieť a „Pán žatvy“ ku všetkému dá príležitosť. Konečne som sa pod tlakom domácich okolností rozhodol opustiť i to, čo som mal najradšej, čo mi Pán dal, dve deti z môjho manželstva. Vtedy som bol práve povolaný do Loděnic, aby som tam zastával rôzne práce v záhrade nášho vzdelávacieho ústavu. Moja túžba však bola, aby som len šiel na veľkú „vinicu Pánovu“, keď sa potrebné práce skončia. Išiel som práve vo vhodný čas, kedy „klasy v poli už klesali pod ťažobou zrn a čas žatvy sa približoval“. 6. júla sa ko-

nali slávnosti a to bolo mojou radosťou, keď som v Jihlave mohol predať 100 Husových čísel Hlasateľov pravdy.

Čoskoro som v kolportáži počul hlas toho, ktorý naše dielo nenávidí: „Čo ty leňochu tu chceš, nemáš iného zamestnania, zdravý a v najlepšom veku, keď by si mohol rôzne práce robiť!“ Inokedy som bol skúšaný, či vytrvám a čo urobím, keď sa mi ľudia vysmievajú: „Snád' už bude koniec sveta?“, a inde zase povedia: „To sme sa dávno učili v škole, máme od nášho pána Dekana objednané knihy,“ atď. Tak a podobne sa mi predstavoval ten starý had a že z mojej práce nič nie je, obzvlášť v Čechách, kde predsa bola moja túžba pracovať. Moja otázka bola: „Či budem mať nejakú skúsenosť, aby som mohol aj iným spolupracovníkom niečo povedať?“ Netrvalo dlho a zase som poznal, že všetko ide, iba treba chcieť a veriť Pánovi.

V jednu nedeľu ráno sme vyšli s plným nákladom do práce s bratom Vaňkom na celý týždeň. Išiel som s nádejou, že predsa niečo z toho rozšírim. Stalo sa mi však nad očakávanie, v utorok boli tašky prázdne tak, že som sa s radosťou vrátil pre nový náklad. Sadol som na bicykel a išiel ďalšiu cestu. Cestou som prosil Pána, aby sa mi nič neprihodilo, nejaké nešťastie na bicykli, lebo cesta v hornatom kraji bola dosť nebezpečná. V chládku som išiel od Nemeckého Brodu (v súčasnosti Havlíčkův Brod) k Humpolci, keď tu vo vzdialenom lese ma odrazu zarazila silná rana. V zápätí som poznal, že zadné koleso odchádza. Plášť aj duša boli prasknuté. „K čomu mi to

je“, myslím si, „brat ma bude v meste čakať a ja som teraz tu. Čia je to vôľa a prečo sa mi to prihodilo?“



Prišlo mi však na myseľ: „Teraz nevieš, potom sa dozvieš“ a išiel som spokojne pomaly s bicyklom ďalej. Za chvíľu ma dobehol nejaký cestujúci na bicykli a ľutoval ma, že mi nemôže ani pomôcť. Dali sme sa však do rozhovoru a on sa ma pýtal odkiaľ a kam idem a čo nesiem. (Brat Londa sa už vracal s knihami späť za bratom Vaňkem). Cestou ďalej som

mu rozprával moje záležitosti, čo ho veľmi zaujímalo a hneď mal veľa otázok o našej Pravde z Biblie. Čoskoro na to som mu musel ukázať naše knihy a po vysvetlení si kúpil Znamenie a potom i Cestu ku Kristovi. Ďakoval mi, že aj jeho žena bude mať radosť. Taktiež som sa dozvedel, že bol z dediny, ktorú nedávno prešli kolportéri. Po jeho odchode som už vedel, prečo má táto nehoda na bicykli postretla a ďakoval som Pánovi za ňu. Tak sa často učíme poznať, prečo nás Pán vedie tak a nie inak, dozvieme sa to niekedy skôr, niekedy neskôr a keď nie v tomto živote, dozvieme to sa potom. Kiež by Pán požeňoval z týchto kníh mnohým, ktorý majú záujem.

J. Londa

redakčne upravené
preklad: M. Slavkovský

Program pobožností závisí od aktuálnej epidemiologickej situácie.

Zbory	Revúca	Muránska cesta 34, 050 01 Revúca	Kazateľ: Jozef Kopilec mail: jkopilec@casd.sk mobil: 0903 518 328
	Rožňava	Jasná 13, 048 01 Rožňava	
	Markuška	Markuška 9, 049 34 Markuška	

Redakčná rada: J. Kopilec, E. Huťanová, L. Slavkovská
Redaktor: M. Slavkovský, CASD Rožňava, 2021

Spravodaj Cirkvi Adventistov s. d. v Rožňave a Revúcej

Kontakt: spravodajmajak@yahoo.com

Web: revuca.casd.sk a roznava.casd.sk

Nepredajné, náklad: 50 ks